

Tárgy:

Ügyvédi megbízás - Üttv. 28. § (3) bek. ÜESZ. 2.1., 2.2. pont

Iratcsatolási kötelezettség - ÜESZ 12.2. a) és 12.3. pontjába

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/ 005/ 2023

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanácsa, (...) eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi ügyében a **Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2022.09.05. napján kelt 2022.F.140/11 sz. alatt hozott határozata ellen** eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán, a 2023. 05.03. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi bizottságának másodfokú fegyelmi tanács a **Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsának 2022.09.05. napján kelt 2022.F.140/11 számú határozatát** helybenhagyja.

Kötelezi eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000.-Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Budapesti Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék kizárólagosan** illetékes.

Indokolás

I.

A fegyelmi eljárás alapja és eljárási keretei

1. Eljárás alá vont ügyvéd ellen (...) panaszos terjesztett elő fegyelmi eljárás elrendelésére irányuló bejelentést a Budapesti Ügyvédi Kamarához 2021. október 12-én érkezett beadványában. A bejelentésben a panaszos az eljárás alá vont ügyvéd nem megfelelő ügyvédi képviselő ellátását kifogásolta. Előadta, hogy az általa és társai által közösen indított eljárások egy része azért zárult megszüntetéssel, mert az eljárás alá vont ügyvéd nem tett eleget az azokban előírt hiánypótlási kötelezettségnek, továbbá több esetben nem is adott számukra megfelelő felvilágosítást és nem nyújtott megfelelő jogi segítséget.

2. A Budapesti Ügyvédi Kamara vezető fegyelmi biztosa a 2021. október 18-án kelt, 2021. V. 551/2. számú határozatával: nem megfelelő jogi képviselő ellátása címén előzetes vizsgálatot rendelt el. Egyidejűleg felhívta az eljárás alá vont ügyvédet észrevételei és indítványai megtételére, valamint az ügyben keletkezett releváns iratok csatolására. A felhívás tartalmazta, hogy az iratok megküldése kötelezettség. A felhívást az eljárás alá vont ügyvéd 2021. október 20-án kézhez vette.

2.1. Az előzetes vizsgálati eljárás 2022. január 17-én meghosszabbításra került.

2.2. Az eljárás alá vont ügyvéd az előzetes vizsgálati során (illetve ezt követően sem) nem csatolta az iratokat, és észrevételt sem terjesztett elő.

3. A fegyelmi biztos 2022. március 16-án kelt, 5. alszámú határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett az ügyvédi képviselő nem megfelelő ellátása és az ügyre tartozó releváns iratok csatolásának elmulasztása miatt. Az ügyindító iratban a fegyelmi eljárás alapját az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 1. § (3) bekezdésében, és a 28.§ (3) bekezdésében, az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló, 6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat (a továbbiakban: ÜESZ), 2.1., 2.2., 12.2 a) pontjaiban jelölte meg.

3.1. Az elsőfokú Fegyelmi Tanács elnöke az iratok kézhezvételét követően, 2022. április 4-én az ügy tárgyaláson kívüli elbírálását kezdeményezte. Az erről szóló 2022/F.140/2 számú tanácselnöki felhívásra figyelemmel a fegyelmi biztos pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabására tett indítványt.

3.2. Az elsőfokú Fegyelmi Tanács valamennyi intézkedésről és indítványról folyamatosan tájékoztatta az eljárás alá vont ügyvédet. A 2022. április 20-án kelt intézkedésével pedig – 15 napos határidő kitűzésével – ismételten felhívta az eljárás alá vont ügyvédet észrevételezési jogának gyakorlására, valamint az iratok csatolásának kötelezettségére. A felhívást az eljárás alá vont ügyvéd 2022. április 20-án átvette.

4. Az eljárás alá vont ügyvéd a felhívást követően, a 2022 május 12-én érkezett kérelmében a fegyelmi eljárás megszüntetésére tett indítványt. Egyben csatolta a bejelentővel, mint megbízóval aláírt „megbízási szerződést lezáró megállapodás” megnevezésű irat másolatát. Egyéb iratokat

továbbra sem bocsátott a fegyelmi testület rendelkezésére.

5. A kialakult helyzetben az elsőfokú Fegyelmi Tanács elnöke – a tényállás tisztázása érdekében – a 2022. május 16-i intézkedésével tárgyalást tűzött ki. Az idézésben ismételten és részletesen felhívta az eljáró ügyvédet az iratcsatolási kötelezettségére.

5.1. Az eljárás alá vont ügyvéd a 7. alszámú felhívást 2022. május 17-én átvette, azonban iratot továbbra sem csatolt.

5.2. Így ezek hiányában került sor 2022. június 13-án és szeptember 5-én az elsőfokú fegyelmi tárgyalás megtartására, és a bejelentő tanúvallomása, valamint az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata alapján elsőfokú fegyelmi határozat meghozatalára.

6. Az eljárás alá vont ügyvéd az elsőfokú eljárásban – valamennyi tényállási pont tekintetében – érdemi védekezést terjesztett elő. Ennek során felelősségét mindvégig tagadta (bár egyes tények tekintetében vitató nyilatkozatot nem tett).

4. A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa 2022 szeptember 25-én hozta meg 2022. F. 140/11. számú határozatát. Döntésében eljárás alá vont ügyvédet 2 rendbeli szándékos fegyelmi vétség miatt, 200.000 (kettőszázezer) Ft. pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta.

5. A határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd terjesztett elő fellebbezést.

5.1. Ebben elsődlegesen a határozat megváltoztatását, annak megalapozatlansága miatt a terhére rótt fegyelmi vétségek el nem követésének megállapítását, másodlagosan az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú tanács új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. A jogorvoslatot döntően arra alapozta, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács nem vette figyelembe az általa csatolt, a megbízási viszony lezárásáról szóló megállapodást, noha – álláspontja szerint – mivel az joglemondó klauzulát foglal magában, ennek tükrében teljesen irreleváns, hogy milyen minőségben és mennyiségben végzett munkát a panaszos részére. Előadta, hogy megítélése szerint a panaszos a végzett, nem kevés munka ellenére valójában a megbízási díjat akarta visszakapni. Eljárási hibaként észrevételezte, hogy nem került sor a panaszossal való szembesítésére, mivel Covid fertőzés miatt a második tárgyalási napon nem tudott részt venni, melyet igazolt is, ám ennek ellenére az eljáró tanács nem tűzött ki az ügyben határnapot és lezárta az eljárást.

5.2. Fellebbezését a másodfokú tárgyaláson is fenntartotta.

6. A MÜK országos vezető fegyelmi főbiztosa az elsőfokú döntés helybenhagyását és a másodfokú költségek tekintetében az eljárás alá vont ügyvéd marasztalását indítványozta.

II.

Az elsőfokú fegyelmi tanács által megállapított tényállás és minősítés

1. A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a 2022. F. 140/11. számú

határozatában megállapította, hogy eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő megbízón kívül, vele egyidejűleg és azonos tárgykörben, 2019. szeptember 18-án megbízási szerződést kötött (...) megbízókkal.

1.1. Az eljárás alá vont ügyvéd a megbízás keretén belül a megbízók jogi képviselőjét vállalta egyrészt a (...) Zrt-vel, másrészt a (...) Kft-vel szembeni jogvitájukban és az ezekkel összefüggő hatósági eljárásokban: többek között a Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH), az Egyenlő Bánásmód Hatóság (a továbbiakban: EBH), valamint az illetékes rendőrkapitányságok előtt; mind a polgári peres, mint a versenyjogi, mind a büntetőeljárások során.

1.2. A megbízási szerződés részét képezte a megbízók által elfogadott cselekvési terv, amelynek alapján – a megbízókkal egyeztetve – az eljárás alá vont ügyvéd több eljárást kezdeményezett a megbízók nevében. Így:

- a GVH előtt versenyfelügyeleti eljárás indítására terjesztett elő kérelmet,
- a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságnál (a továbbiakban: NAIH) adatvédelmi hatósági eljárás lefolytatását indítványozta,
- A Független Rendészeti Panasztestülethez (a továbbiakban: Rendészeti Panasztestület) panaszt intézett,
- a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara (a továbbiakban: SZVMSZK) előtt panaszt terjesztett elő a (...) Kft. munkatársaiként eljáró vagyonörökkel szemben,
- a Fővárosi Nyomozó Főügyészségnél zaklatás és kényszerítés miatt feljelentést tett.

1.3. Valamennyi, fentebb felsorolt eljárásokról a megbízókat – így a bejelentőt is – 2019. október 22-én e-mailben tájékoztatta.

2. Az eljárás alá vont ügyvéd a megbízó (és társai számára) 2019. november 11-én kelt e-mailjében arról adott tájékoztatást, hogy a **GVH** előtt P../2019. szám alatt eljárás indult a (...) Zrt-vel és a (...) Kft-vel szemben.

2.1. Közölte azt is, hogy a GVH egy nyilatkozatot kért tőle, amelynek határidőben eleget fog tenni.

2.2. Egyúttal az e-mail mellékleteként csatolta a megbízók – így a bejelentő számára is – a GVH azon tájékoztató levelét, melyben a versenyhivatal részletezte, hogy a bejelentést három részre bontotta, de ezek közül csak egy esetet tekint olyannak, amelyben versenyfelügyeleti eljárás folyhat – abban az esetben, ha az eljárás kezdeményező megfelelő bizonyítékot szolgáltat. E bizonyíték megszerzésére vonatkozóan az eljárás alá vont ügyvéd részletes kioktatást is adott.

2.3. A GVH a 2020. február 26-án kelt végzésében újabb kiegészítő nyilatkozatot és további bizonyíték becsatolására szóló felhívást közölt.

2.4. A GVH az eljárást később megszüntette.

3. Az eljárás alá vont ügyvéd a **NAIH eljárás** kapcsán a 2019. november 19-én küldött e-mailjében hiánypótlás teljesítése érdekében kérte a megbízók egyes személyes adatait, valamint a jogsértésre vonatkozó videofelvételeket.

3.1. A kérésnek a megbízók még aznap eleget tettek.

3.2. A 2019. december 19-i, a megbízóknak, a munkadíj elszámolása tárgyában küldött e-mailjében az eljárás alá vont ügyvéd a hiánypótlás megtörténtét rögzítette.

3.3. A 2020. augusztus 31-i tájékoztató levelében a NAIH azt közölte a megbízókkal, hogy a NAIH/2019/.../2. számú, a megbízók képviselője számára 2019. november 18-án kézbesített hiánypótlási felhívásra a megbízott 2019. november 22-én postára adott levelében póthatáridő engedélyezését kérte. Ennek a NAIH úgy adott helyt, hogy a teljesítési határidőt 2019. december 12-ig meghosszabbította. A hiánypótlás teljesítésére azonban ezt követően sem került sor, így a NAIH a 2020. február 12-én kelt végzésével az eljárást megszüntette. A végzést – mellyel szemben 30 napon belül lett volna helye közigazgatási perben benyújtandó keresetnek – az eljáró jogi képviselő 2020. február 17-én kézhez vette.

3.4. Erről a végzésről az eljárás alá vont ügyvéd nem tájékoztatta a bejelentőt.

4. A Rendészeti Panasztestülethez az eljárás alá vont ügyvéd 2019. október 22-én terjesztette elő a megbízók nevében a panaszt, amellyel összefüggésben 2019. december 9-én került sor hiánypótlás kibocsátására. A testület ebben az intézkedés pontos körülményeiről szóló nyilatkozat, valamint videófelvétel csatolására hívta fel az eljárás kezdeményezőit.

4.1. A hiánypótlásnak az eljárás alá vont ügyvéd csak részben tett eleget.

4.2. A panasz – jogszabály rendelkezése szerint – hatáskörváltás miatt 2020. február 27-én került át az Alapvető Jogok Biztosá Hivatalának Rendészeti Igazgatóságához (a továbbiakban: AJBH RI), amely a 2020. március 18-i tájékoztató levelében ismételten felhívta hiánypótlásra (a korábbi felhívásban foglaltak szerint) az eljárás alá vont ügyvédet. Ez a felhívás 2020. április 18-án az eljárás alá vont ügyvédtől „nem kereste” jelzéssel visszaérkezett az AJBH RI-hez.

4.3. Az AJBH RI ezt követően 2020. április 28-án elektronikus levél formájában is kézbesítette a felhívást az eljárás alá vont ügyvédnek, valamint az ügy előadója telefonon is felvette vele a kapcsolatot. Ez utóbbi során az eljárás alá vont ügyvéd azt nyilatkozta, hogy a tájékoztatót megkapta, tartalmával és a mulasztás következményeivel tisztában van, hallgatásuk azonban szándékos. Ekként a hiánypótlás elmaradása miatt az AJBH RI a panaszt a 2020. július 16-i határozatában elutasította.

4.4. A panasz elutasításáról szóló határozatot az eljárás alá vont ügyvéd kézbesítette a bejelentőnek, aki ezt az AJBH RI-től személyesen is megkapta.

5. A **SZVMSZK** előtti eljárás eljárási okból került megszüntetésre, tekintettel arra, hogy a panaszlott személyek nem tagjai a kamarának.

(Ezt a döntést egyébiránt a bejelentő sem nehezményezte.)

6. A **Fővárosi Nyomozó Ügyészség** mind a bejelentő, mind az eljárás alá vont ügyvéd által tudottan az eljárásra nem volt illetékes; így az ügy áttételre került. Ez az eljárás azonban a Fővárosi Nyomozó Ügyészség felügyelete mellett mai napig folyamatban van.

7. Az elsőfokú fegyelmi testület – ugyan nem a tényállási részben, de ahhoz szorosan kapcsolódóan – rögzítette azt is, hogy egynémely – a bejelentő által panaszolt – esetben a fegyelmi felelősség vagy nem volt megállapítható, vagy azt nem vizsgálta (nem is vizsgálhatta) a fegyelmi bizottság.

7.1. A SZVMSZK előtti ügyet érintően az elutasítással, annak okával a bejelentő is tisztában volt, az eljárás alá vont ügyvéd magatartását erre vonatkozóan el is fogadta. Az ezzel a sérelemmel kapcsolatos további, még folyamatban lévő büntetőeljárással kapcsolatos körülményeket a fegyelmi testület egyrészt pontosan az eljárás folyamatban léte miatt nem vizsgálta, másfelől e körben indítvány sem érkezett a bejelentő részéről.

7.2. A GVH eljárása körében a fegyelmi testületnek rendkívül hiányos iratanyag állt a rendelkezésére, a meglévő iratok alapján viszont kétséget kizáró következtetéssel az sem volt megállapítható, hogy pontosan mi vezetett az eljárás megszüntetéséhez. Az sem volt ellenőrizhető, a bejelentő és társai eleget tettek-e az eljárás alá vont ügyvéd iránymutatása alapján a szükséges bizonyíték szolgáltatásnak. Így a bejelentés ezen pontja tekintetében az eljárás alá vont ügyvéd felelőssége nem is volt megállapítható.

7.3. (...)

8. Szintügy nem a tényállási részben, de az elsőfokú fegyelmi testület rögzítette azt is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd – a mintegy 4 alkalommal – történő felhívás ellenére sem csatolta az ügyre vonatkozó, a megbízással, annak teljesítésével kapcsolatos iratokat. Ez az ÜESZ 12.2. a) és 12.3. pontjába ütköző önálló, szándékos fegyelmi vétség.

III.

A jogorvoslatok és másodfokú fegyelmi eljárás

1. Az elsőfokú fegyelmi tanács határozata ellen bejelentett fellebbezésében az eljárás alá vont ügyvéd egyrészt megismételte az elsőfokú eljárásban majd a jogorvoslati kérelemben is előterjesztett védekezését. A másodfokú tárgyaláson is előadta, hogy mivel „ügylezáró” irat készült, a panasz tárgyára vonatkozó minden körben, ami joglemondást is tartalmaz, nézete szerint a fegyelmi eljárás körében nincs mit vizsgálni. Az iratszolgáltatási kötelezettség körében ugyancsak kifejezésre juttatta, hogy a nyilatkozatra figyelemmel ez nem lehet a vizsgálat tárgya. Iratot a másodfokú eljárásban sem csatolt.

2. Az országos vezető fegyelmi főbiztos az írásbeli indítványában elsőfokú döntés helyben hagyását indítványozva arra utalt, hogy a fellebbező fél által kifejtettek érdemben nincsenek kihatással sem a tényállás megállapítására, a felelősség megállapíthatóságára, a jogi minősítésre, az alkalmazott szankcióra.

3. Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése – az alábbiak szerint – nem megalapozott.

4. A másodfokú fegyelmi tanács összességében megállapította, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács rendkívül körültekintően, a lehetőségeit mindenben kimerítő alaposággal folytatta le a bizonyítási eljárást. Az általa megállapított tényállás is teljes körű, kiegészítésre semmiben nem szorul.

4.1. Az csak annyiban került pontosításra, hogy egyes, azon tényállási elemeket, amelyeket az elsőfokú fegyelmi testület a bizonyítási eljárás részletezése, a bizonyítékokról való számot adás körébe helyezett, de tartalmilag egyértelműen tényállási elemek: a másodfokú fegyelmi tanács a tényállás részének tekintve strukturálta a tényállási fejezetbe (l.: II. fejezet 7-8. pont)

4.2. Nincs a fegyelmi határozatok szerkesztésére vonatkozó egységes útmutató, jogszabályi előírás, belső szabályzat szerinti követelményrendszer, így a fenti pontosítás csak és kizárólag a könnyebb áttekinthetőséget, az egyértelműséget szolgálta. Azt a másodfokú tanács sem „javításként” kizárólag szerkezeti pontosításként fogta fel; annak tartalmát teljes mértékben elfogadta.

4.3. Az iménti megjegyzésekkel tehát az első fokon megállapított tényállás a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

5. Az elsőfokú tanács részletes indokolás keretében számot adott arról is, hogy a bizonyítás eredményeképpen a fegyelmi vétség megvalósulását pontosan mely körülmények, tények alapján látta megállapíthatónak. Bizonyításra vonatkozó eljárási szabályt az elsőfokú tanács szintűgy nem sértett. A jogi indokolás hasonlóképpen valamennyi releváns körülményre, az alkalmazott anyagi és eljárási szabályokra is tüzetesen kiterjedt, az kiegészítésre semmiben nem szorul.

6. Az eljárás alá vont ügyvéd – másodfokon is hangsúlyozott – védekezésére figyelemmel a másodfokú fegyelmi tanács megjegyzi az alábbiakat:

6.1. Az elsőfokú fegyelmi testület szokatlanul nehéz helyzetben volt, amikor az eljárás alá vont ügyvédtől iratokat nem kapott. Tekintve, hogy a fegyelmi eljárás meritumára figyelemmel külső iratok csak nagyon korlátozott körben szerezhetők be, ezt a lehetőséget mind az Üttv., mind a más hatóságokra, hivatalokra, bíróságok működésére vonatkozó eljárási és ügyvitelei szabályok, adatvédelmi rendelkezések is minimális körre szorítják, igen lényeges kérdés a fegyelmi eljárás alanyainak bizonyíték- és adatszolgáltatása.

6.2. Részben pontosan ez az oka az eljárás alá vont ügyvéd iratszolgáltatási kötelezettségére vonatkozó – az ügyvédi titoktartás alól is mentesítő – jogi előírásoknak. [Lásd például: Üttv 11. § (2)-(3) bekezdés, a fegyelmi eljárásra vonatkozóan külön is a 12. § (2) bekezdés.] Kifejezetten a tisztességes eljárás követelményének a fegyelmi eljárásokban való teljesíthetőségét szolgálja továbbá az ÜESZ-nek a kötelező iratcsatolásra vonatkozó rendelkezése. Az ügyvédi iratok hiányában a fegyelmi vétség vizsgálhatósága, a tényállás és a felelősség megállapítása kizárólag a mások (rendszerint a nyilvánvalóan érdekvezérelt bejelentő) által szolgáltatott adatokra, nyilatkozatokra – sokszor hiányos – dokumentumokra, közismert vagy közhiteles nyilvántartásokból elérhető adatokra korlátozódik. A fegyelmi eljárásban a tanúvallomás kikényszeríthetőségére sincs mód, lényegében a megjelenés is „önkéntes” alapon történik.

7. Túl azon tehát, hogy önmagában is fegyelmi vétség az ügyre tartozó releváns iratok csatolásának elmulasztása, világosan látható, hogy a megismerhetőség hiánya rendszerint az eljárás alá vont ügyvéd terhére esik. Az olyan értelmezési vitákra is tekintettel, mint ami jelen ügyben is tapasztalható volt (például a taxidroszt használatára vonatkozó felmondás körében) alapvető jelentőségű, hogy maga a megbízási jogviszony mire terjed ki. Ennek bizonyítására pedig nem az ügylezáró megállapodás az alkalmas eszköz, hanem a megbízási szerződés, mert az ügylezáró megállapodás is csak ennek tükrében értékelhető. Az, pedig, hogy az eljáró ügyvéddel szemben az ügyfél külön megállapodásban miről mond le és miről nem, a kamarai fegyelmi testületet nem köti, a fegyelmi felelősséget nem érinti. Megjegyzendő, hogy a joglemondás arra nyilvánvalóan ebben az esetben sem terjedt ki, hogy az ügyvéddel szemben ne induljon fegyelmi eljárás, lévén, hogy maga a lemondási nyilatkozattal is érintett jogalany volt a bejelentő. Sem az Üttv. sem a MÜK fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzata (a továbbiakban FESZ) nem tartalmaz olyan eljárásmegszüntetési okot, ami alapján eljárási akadályként lenne értékelhető egy az eljárás alá vont ügyvéd és a panaszos közötti külön, a fegyelmi eljárást nem is érintő megállapodás.

8. Nem véletlenül szorgalmazta tehát az elsőfokú testület sem az ügyvédi iratok csatolását, s nem öncélú az elsőfokú határozat indokolásnak az a része sem, amely a késedelmes iratcsatolás jelentőségére vonatkozik. Tény, hogy a fegyelmi vétség már önmagában az erre vonatkozó felhívás (kimentés nélküli) elmulasztásával megvalósul, mégis azonban a tényállás feltárása körében a késedelmes csatolás tényétől függetlenül az ügyvédi iratok teljes értékű bizonyítékot képeznek. Időben sincs oly módon korlátozva az eljárás alá vont ügyvéd mulasztásának pótlása, ami a pótlólagos csatolás esetén a bizonyítékok köréből való kirekesztéshez vezetne – s éppen az eljárás alá vont ügyvéd érdekében nincs. Abban az esetben azonban, ha erre az eljárás menetében soha nem kerül sor, ez akkor sem jelent „pergátló” akadályt; akkor egyszerűen azon bizonyítékok alapján zárja le a fegyelmi testület az eljárást, amelyek rendelkezésre állnak.

9. Mindezek figyelembevételével is leszögezendő, hogy jelen ügyben az elsőfokú fegyelmi tanács az iratokban fellelhető valamennyi bizonyítékot értékelési körébe vont és számot adott arról is, hogy az ellentmondások esetén melyiket miért fogadta el és melyiket rekesztette ki.

10. Itt kell utalni arra is, hogy a fegyelmi eljárásban is a szabad bizonyítás elve érvényesül. Nincs olyan kötöttsége a fegyelmi bizottságnak, hogy valamennyi indítványnak helyt kellene adnia, és olyan sem, hogy sürgősség esetén is minden lehetséges bizonyítási módot alkalmaznia kellene. Ebben az esetben semmilyen relevanciája nem volt a szembesítés elmaradásának, az nem eljárási szabálysértés, nem teszi az elsőfokú határozatot megalapozatlanná. A rendelkezésre álló egyéb – elsősorban (objektív) okirati bizonyíték mellett – a személyi bizonyítás elmaradásának semmilyen kihatása nem volt a tényállás megállapítására.

11. Az alkalmazott szankció jellegének megválasztásakor sem tévedett az elsőfokú tanács és annak mértéke is megfelel a részletesen feltárt felelősségi körülményeknek. Az ügyben a fellebbviteli eljárás során sem merült fel olyan súlyú enyhítő körülmény, ami az alkalmazott szankció megváltoztatását indokolta volna.

12. A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú fegyelmi tanács az Üttv. 138. § (1) bekezdés *c)* pontja alapján helyben hagyta és a 142. § (2) bekezdése alapján kötelezte az eljárás alá vont ügyvédet a másodfokú eljárás során felmerült költségek viselésére.

Budapest, 2023. május. 03.

4. sz. Fegyelmi Tanács

A határozat jogerős és 2023. július 6. napján végrehajtható.